

R O M Â N I A
TRIBUNALUL SIBIU
Secția Comercială și de
Contencios Administrativ
DOSAR NR. /2005

34

SENTINȚA CIVILĂ NR. 919/C

Ședință publică din 28 iunie 2005

PREȘEDINTE: - Președinte secție

- greier

Pentru acțiuni fiind amânată pronunțarea acțiunii comerciale formulată de reclamanta , în contradictoriu cu D.G.F.P.S. Sibiu - pentru contencios administrativ.

În spelul nominal nu se preintă părțile.

Procedura completă.

Cauza a fost dezbatută în fond la data d. 14.06.2005 când cei prezenti au pus concluzii ce s-au consemnat în încheierea din aceeași zi, închidere ce face parte integrantă din prezenta sentință civilă.

TRIBUNALUL

Constată că prin acțiunea în contencios administrativ înreg. sub nr. 2362/2005, reclamanta a solicitat în contradictoriu cu părțile D.G.F.P.S.J. Sibiu că prin încheiere să se discunsă execuțarea creanțelor bugetare stabilite prin decizia de impunere nr. /1.02.2005, iar pe fondul acestui să se admită acțiunea, să se anuleze decizia nr.16/30.03.2005 și să se modifice decizia de impunere nr. /2005 precum și raportul de inspecție fiscală din 31.01.2005 în sensul anulării obligațiilor bugetare suplimentare în sumă de lei cu titlu de impozit pe profit, dobânzi și penalitățile aferente.

În motivarea acțiunii reclamanta arată că prin raportul de inspecție fiscală 31.01.2005 și decizia de impunere /2005 a fost obligată în mod nejustificat de către organile de control la plata sumei de lei cu titlu de impozit pe profit suplimentar datorat în anii 2001-2002.

Pentru a stabili această obligație bugetară suplimentară organul de inspecție fiscală a reținut că în perioada aprilie 2001-octombrie 2002 costul tichetelor de masă acordate angajaților sunt nedeductibile la calculul impozitului pe profit întrucât în această perioadă societatea avea datorii bugetare restante. Ori, disp.

art.15 alin.2 din O.U.G.79/98 interzic angajatorilor acordarea de tichete de masă începând cu luna următoare celei în care se înregistrează obligații bugetare restante dar nu sanctionează cu neadmiterea la deducere a costului tichetelor de masă acordate cu încălcarea acestei interdicții.

În ceea ce privește neadmiterea la deducere a amortizării investiției efectuate la imobilul din pe care reclamanta l-a folosit în baza unui contract decomodat aceasta a apreciat că disp.art.4 alin.1 lit.a din Lg.15/1994 modif. sunt valabile nu numai în cazul unui contract de închiriere ci și pentru un contract decomodat, întrucât textul nu poate fi interpretat în sensul că doar în cauză contractului în baza căruia folosesc bunurile altuia numit „contract de închiriere” se poate proceda la deducerea amortizării.

S-au anexat la acțiune copie după toate actele contestate, respectiv documentația care poate fi baza emiterii deciziei de impunere nr. 1/2005 precum și dovada achitării taxei judiciare de timbru și a timbrului judiciar.

Prin întâmpinarea depusă la f.46 dosar, părâta a solicitat respingerea acțiunii ca netemeinică și nelegală, având în vedere că pentru disp 15 din O.U.G.nr.79/2001 sanctiunea logică este neadmiterea la deducere a cheltuielilor efectuate în alte condiții decât cele impuse prin Lg.142/98 și prin O.U.G.79/2001 iar în ceea ce privește amortizarea investiție la imobilul detinut în baza unui contract decomodat, disp.art.4 lit.a din Lg.15/94 nu sunt incidente întrucât potrivit textului citat, sunt considerate mijloace fixe supuse amortizării doar investițiile efectuate la mijloacele fixe luato cu chiric.

Din probele administrete în cauză instanța reține următoarele:

În urma controlului efectuat la 31.01.2005, s-a dispus verificarea modului de constituire, evidențiere și virare a obligațiilor fiscale datorate bugetului, ocazie cu care s-a constatat că reclamanta a determinat incorrect cheltuielile deductibile prin majorarea lor cu valoarea tichetelor de masă și a amortizările la investițiile la imobilul din , detinut în baza unui contract decomodat, și în consecință organul de control fiscal a stabilit în sarcina reclamantei un impozit suplimentar în valoare de , lei reprezentând impozit pe profit, , lei dobânzi și , lei penale și aferente.

Împotriva deciziei de impunere nr. 1/02.2005 și a reportului de inspecție fiscală, reclamanta a formulat contestație

care a fost respinsă prin decizia nr.16/20.03.2005 a D.G.F.P.Sibiu.

În ceea ce privește primul petit din acțiunea în contentious administrativ formulată la instanță, prin care s-a solicitat suspendarea executarea creațelor bugetare până la data soluționării definitive și irevocabile a fondului cauzei, instanța s-a pronunțat prin încheierea dată în ședința publică din 30.05.2005 aflată la pag.100 dosar.

Referitor la deductibilitatea costului tichetelor de masă, art.15 din O.U.G. nr.79/98 interzice angajatorilor acordarea acestor tichete începând cu luna următoare celei în care înregistrază obligații bugetare restante. Chiar dacă textul nu menționează în mod expres neadmiterea la deducere a costului tichetelor de masă acordate cu încălcarea acestei interdicții totuși, printr-o rațiune logică și juridică privind modul de interpretare a art.15 din O.U.G.79/98 se poate deduce că intenția legiuitorului a fost tocmai aceea de a interzice angajatorilor orice obligație în plus a societății care ar fi de natură să afecteze bugetul, și implicit obligațiile bugetare restante deoarece în caz contrar admiterea la deducere a costului tichetelor de masă acordate cu încălcarea acestei interdicții ar putea fi speculată de contruibilele societăți comercial în sensul eludării legii și a sustragerii de la plata impozitului pe profit.

Referitor la neadmiterea la deducere a amortizării investițiilor efectuate la imobilul situat în

pe care reclamanta încearcă să demonstreze că detine în baza unui contract decomodat se va reține că art.4 lit.a din Lg.15/94 prevede în mod expres că sunt considerate mijloace fixe supuse amortizării doar „investițiile efectuate la mijloacele fixe luate cu chirie”. Rezulta că legiuitorul și-a exprimat prin textul citat în mod explicit intenția de a acorda o deducere a amortizării investiției doar în cazul mijloacelor fixe luate cu chirie, situație față de care orice adăugare la textul menționat ar fi nelegală.

Prin urmare, din cauza considerentelor expuse mai sus, instanța urmează să aprecieze că acțiunea formulată de reclamantă este netemezinică și nelegală, motiv pentru care în baza articolelor de lege enunțate urmează să fie respinsă.

Pentru aceste motive,

ÎN NUMELE LEGII

H O T Ă R Ă Ş T E

Respinge cererea de chemare în judecată formulată de

cu sediul în

împotriva părâtelei D.G.F.P.J. Sibiu cu sediul

în Sibiu, Calea Dumbrăvii nr.28-32.

Cu drept de recurs în termen de 15 zile de la comunicare.
Pronunțată azi 28 iunie 2005 în ședință publică.

PREȘEDINTE,

GREFIER,

Pl. CO semn.cf.art.261 C.p.c.,

PRIM GREFIER

